

EDUKACJA WCZESNOSZKOLNA

DOSTOSOWANIA DLA UCZNIA ZE SPECYFICZNYMI TRUDNOŚCIAMI W UCZENIU SIĘ.

- Posadzenie ucznia blisko biurka nauczyciela, w celu kontroli zapisu notatek w zeszyte ćwiczeń oraz zeszyte przedmiotowym;
- Wydłużenie czasu na opanowanie zakresu omawianego materiału;
- Wydłużenie czasu lub skrócenie liczby zadań na sprawdzianach lub testach;
- Wydłużenie czasu pracy, zwłaszcza podczas wykonywania prac pisemnych oraz pracy z tekstem;
- Czytanie lektur lub innych opracowań rozłożyć w czasie lub umożliwić korzystanie z audiobooków;
- W miarę możliwości przygotowywać sprawdziany w formie testów;
- Częściej sprawdzać zeszyty szkolne ucznia;
- W przypadku trudności z odczytaniem pracy ucznia umożliwić odpowiedź ustną;
- Podczas uczenia stosować techniki skojarzeń, ułatwiające zapamiętywanie;
- Chwalić i doceniać nawet najmniejsze postępy ucznia.
- Upewnianie się czy uczeń/uczennica zrozumiał polecenie;
- dzielenie na etapy złożone polecenia
- Zachęcanie do uważności i sprawdzania wykonanych zadań
- Zachęcanie, motywowanie do pracy, do kontynuowania przerwanych zadań;
- Udzielanie dodatkowych wyjaśnień;
- Wspieranie poprzez pokazywanie sukcesów.

DOSTOSOWANIA DLA UCZNIA Z AUTYZMEM

- nauczyciel współorganizujący kształcenie specjalne;
- uczeń siedzi w pierwszej ławce, blisko nauczyciela;
- uczeń ma dodatkowo tłumaczone polecenia do zadań i ćwiczeń;
- uczeń ma wydłużony czas na wykonywanie zadań;
- nauczyciel dodatkowo przypomina uczniowi prawidłowy zapis liter i cyfr (np. po śladzie);
- nakierowywanie uwagi na wykonywane zadania;
- pomoc w uporządkowaniu miejsca pracy;

- tworzenie spokojnej atmosfery w klasie (lepiej pracuje i skupia się w ciszy);
- zapowiadanie uczniowi przebiegu zajęć (dnia);
- wspieranie dziecka w sytuacjach zmęczenia i przebudzowania;
- zachęcenie do aktywnego uczestnictwa w zajęciach;
- kierowanie poleceń prostych;
- upewnienie się, że polecenie zostało zrozumiane;
- stosowanie pozytywnych wzmocnień;
- kontrolowanie czy zadanie zostało zapisane;
- wydłużenie terminu i czasu zaliczenia;
- tworzenie atmosfery budującej poczucie bezpieczeństwa i zaufania z nauczycielem;
- czytanie lektur i opowiadań ze spektrum autyzmu omawianie z uczniami zachowań występujących w książce, wskazywanie nieprawidłowych zachowań, wyciąganie wniosków, omawianie morału;
- pomoc w zaplanowaniu pracy – proponowanie kolejności działań, np. przy pracach plastycznych;
- działania uprzedzające wybuchy złości w celu ich uniknięcia – rada, propozycja, odwrócenie uwagi;
- w trakcie pracy odpowiadanie na zadawane przez ucznia pytania, upewnianie się, czy zrozumiał polecenie, szczególnie, gdy zaczyna się denerwować przed rozpoczęciem wykonywania zadania;
- skupianie uwagi dziecka na zadaniu, gdy się rozprasza, naprowadzanie, ukierunkowywanie;
- opieka w czasie zabaw z rówieśnikami, zapobieganie konfliktom.

DOSTOSOWANIA DO ORZECZENIA O POTRZEBIE KSZTAŁCENIA SPECJALNEGO

- organizowanie czasu pracy podczas zajęć świetlicowych oraz podczas przerw;
- przypilnowanie w razie potrzeby podczas wydawania obiadów w stołówce;
- włączanie we wspólne gry i zabawy zespołowe;
- nadzorowanie aktywności dziecka w czasie wolnym, pomoc w aranżowaniu aktywności;
- chodzenie do toalety w parach, ze względu na wcześniej występujące trudności i inne lęki obserwacja dziecka, upewnianie się czy nie potrzebuje pomocy;
- zadbanie o bliską, serdeczną relację z dzieckiem co wpłynie na poczucie bezpieczeństwa w nowych warunkach szkolnych;

- tworzenie przyjaznej atmosfery i wyrozumiałości dla trudności dziecka. Osoby mające kontakt z dzieckiem powinny zostać uprzedzone o możliwych trudnościach dziecka, by móc wspierać dziecko i w sytuacjach trudnych, otoczyć opieką i życzliwością. Integrowanie dziecka z grupą i zapobieganie jego izolacji.
- zadbanie o pozytywny odbiór i akceptację w grupie oraz czuwanie nad przebiegiem relacji z rówieśnikami. Stwarzanie okazji do współdziałania dziecka z rówieśnikami, regularnie małymi krokami poszerzać grono osób, z którymi dziecko czuje się swobodnie;
- miejsce z przodu klasy, przy bliskiej koleżance, brak rozpraszaczy na biurku;
- rozwijanie kompetencji społecznych dziecka, wskazywanie właściwych wzorców zachowań.
- stawianie przed dzieckiem wyzwań komunikacyjnych adekwatne do jego możliwości;
- angażowanie dziecka do udziału w zajęciach, zabawach, przedstawieniach na poziomie dla niego możliwym zwiększając powoli obciążenie społeczne i komunikacyjne;
- realizowanie przez dziecko niektórych zajęć edukacyjnych w formie indywidualnej. Indywidualizacja warunków pracy pozwoli na wykorzystanie potencjalnych możliwości dziecka, wpłynie korzystnie na usprawnienie występujących obszarów deficytowych oraz ułatwi koncentrowanie uwagi na ważnych treściach programowych oraz nawiązanie bliższej relacji z nauczycielem;
- dostosowanie do możliwości dziecka sposobów sprawdzania wiedzy. Wykorzystywanie podczas zajęć w klasie mowy chóralnej, metody terapeutycznej „od chóru do solo”. Zadbanie o sprzyjające i przewidywalne warunki pracy pozbawione nadmiernego hałasu i zamieszania. Minimalizowanie poziom niepokoju dziecka, uprzedzanie o zmianach, zastępstwach, wydarzeniach;
- sprawdzanie, czy dziecko zaznaczyło prace domowe oraz sprawdzanie przez rodzica, czy praca domowa została odrobiona;
- dostosowanie stopnia trudności do możliwości dziecka;
- dostosowanie form i metod sprawdzania wiedzy i umiejętności – zachęcanie podczas odpowiedzi ustnych, udzielanie dodatkowych wyjaśnień, ułatwianie rozumienia poleceń poprzez demonstrację, przykłady, wydłużenie czasu pracy na sprawdzianach lub zadawanie mniejszej ilości zadań, w ocenianiu unikanie współzawodnictwa i porównywania z innymi dziećmi. Wiersz lub czytanka – odpytywanie po zajęciach;
- zachęcanie do aktywnego uczestnictwa w życiu klasy. Angażowanie we wspólne aktywności;
- zwiększanie motywacji zadaniowej, gdyż dziecko z obawy przed porażką szybko się zniechęca i poddaje gdy napotyka trudności;

- zachęcanie dziecka do podejmowania wysiłku, wspieranie w pokonywaniu trudności;
- z uwagi na zaniżoną samoocenę dziecka stosowanie pochwał jako czynnika mobilizującego do pracy. Nagradzanie, chwalenie za osiągnięcia, docenianie i dostrzeganie wysiłku włożonego w wykonywanie zadań. Podkreślanie i rozwijanie mocnych strony dziecka oraz jego indywidualnych postępów;
- aktywizowanie dziecka, stwarzanie sytuacji do podejmowania różnych dodatkowych zadań, pomocy nauczycielowi (rozdać coś, przynieść, powiesić na gazetce itp.).
- umożliwienie realizacji różnorodnych funkcji społecznych w klasie, których realizacja przyniesie dziecku satysfakcję, wpłynie pozytywnie na pewność siebie, pozwoli dziecku doświadczyć poczucia radości i osobistego sukcesu nie tylko na polu edukacyjnym, ale również społecznym;
- zminimalizowanie poziomu presji różnego rodzaju zwłaszcza w momentach, kiedy dziecko doświadcza nadmiernego lęku (presja oceny, czasu, oczekiwań co do poziomu wykonania zadań);
- używanie krótkich poleceń (rozbijanie dłuższych komunikatów na krótkie elementy);
- śledzenie procesu wykonywania zadania oraz jego rozumienia (dziecko nie zgłasza samodzielnie, że czegoś nie rozumie);
- w razie potrzeby udzielanie dodatkowych objaśnień i wskazówek;
- zachęcanie do uczestniczenia we wszystkich aktywnościach razem z innymi dziećmi w sposób dostosowany do jego możliwości;
- rozwijanie samodzielności dziecka poprzez dawanie wskazówek, a nie wyręczanie.